

BÅLEN

C. Richter

Lik en A-fro-dite, in-båd-dad mel-lan du-nen,
 i na-tur-lig o-skulds skö-na hög-tids-skrud,
 vän-tar As-pa-sic i sväl-lan-de pau-lu-nen,
 ack, för län-ge re'n att fam-na mig som brud.
 Men att läm-na bå-len in-nan den blir slut?
 Nej, ma-dam får vän-ta tills vi druc-kit ut.

Vänskap är en planta alltför rar att finna.
 Ve den, som ej fått förstånd att odla den!
 Hellre jag förlorad ger min älskarinna
 än jag skämtar bort en gammal prövad vän.
 Men att lämna bålen innan den blir slut?
 Å nej, käre, vänta tills vi druckit ut.

Visligt gör visst den, som tänker på sin ända.
 Vad vi kokat här, det få vi supat där.
 Också har jag tänkt att genast mig omvända,
 om det ock må kosta ånger och besvär.
 Men att lämna bålen, innan den blir slut?
 Nej, nog blir jag omvänd, sen vi druckit ut.

J. A. Wadman.